

בתחילת פרשת השבוע נאמר:

1 וַיְדַבֵּר ה' אֵל מֹשֶׁה, דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶמַּרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּךְ אֶת
2 הַנֶּחֱרֹת גֹּ' אֶל מֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה יֵאָדְרוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן
3 וְגֹ'1, וּמִפְּרֹשׁ רַש"י2, שֶׁהַכֹּתוּב מִפְּרֹשׁ וּמִפְּרֹשׁ יַעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן
4 לְהַגִּיד שִׁבְחוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן שְׁלֵא
5 שְׁנָה אֵלָּא עֲשָׂה בְּפִעוּל כְּפִי שְׁנַצְטוּוּהּ.
6 וַיְדוּעָה הַקּוֹשְׁיָא3 בְּמֵאמְרֵי
7 חֲסִידוֹת כְּמָה שְׁפָתוֹב "וַיַּעַשׂ כֵּן
8 אֶהֱרֹן", הֲלֵא מְצִינּוּ בַּתּוֹרָה
9 כְּמָה וְכְמָה צְוִיִּים שְׁנֵאָמְרוּ
10 לְאֶהֱרֹן לַעֲשׂוֹתָם שְׁלֵא נֶאֱמַר
11 בְּהֵם "וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן", אִךְ
12 שְׁבֻדָּאֵי גַם אוֹתָם אֶהֱרֹן קִיִּים וְלָמָּה
13 כְּאֵן דְּוָקָא לְגַבֵּי צוּרַת הַדְּלֻקָּה
14 הַמְּנוּרָה נֶאֱמַר "וַיַּעַשׂ כֵּן
15 אֶהֱרֹן"?
16 גַּם צְרִיף לְהִבִּין מַה שְׁאָמְרוּ
17 חַז"ל4 בְּמִדְרַשׁ הַהוּבָא בְּפִירוּשׁ רַש"י
18 עַל הַתּוֹרָה לָמָּה נִסְמְכָה פְּרֻשַׁת
19 הַמְּנוּרָה שֶׁבַח־תְּחִלַּת פְּרֻשַׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ
20 לְפָרֻשַׁת הַנְּשִׂאִים5 שְׁבֻסִיּוֹם
21 הַפְּרֻשָׁה הַקּוֹדֶמֶת, פְּרֻשַׁת נֹשָׂא, לְפִי
22 שְׁפָרְשָׂא אֶהֱרֹן חֲנוּפֹת
23 הַנְּשִׂאִים, אֵת הַקְּרִבּוֹת שֶׁהַקְּרִיבו
24 שְׁנֵים עָשָׂר הַנְּשִׂאִים בַּחֲנוּכַת הַמִּשְׁכָּן
25 חֲלֻשָׁה אֲזֵי דַעְתּוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן
26 כְּשֵׁלֵא הִיָּה עִמָּהֶם וְלֹא הִשְׁתַּתֵּף
27 אִתָּם בַּחֲנוּכָה שֶׁל הַמִּשְׁכָּן כּו',
28 אָמַר לוֹ הַקְּב"ה: חַיִּיךָ, שְׁלִיף
29 גְּדוּלָּה מִשְׁלָהֶם, הַעֲבֹדָה שֶׁלךָ
30 בְּמִשְׁכָּן חֲשׁוּבָה יוֹתֵר מִהַקְּרִבּוֹת
31 שֶׁהֵבִיאוּ הַנְּשִׂאִים שְׁאֵתָה אֶהֱרֹן
32 הַכֵּהן מִדְּלִיק וּמִטִּיב אֶת
33 הַנְּרוֹת, וְצְרִיף לְהִבִּין הַטַּעַם
34 דְּ"שְׁלִיף גְּדוּלָּה מִשְׁלָהֶם",
35 מְדוּעַ בְּאֵמַת הַדְּלֻקָּה הַמְּנוּרָה חֲשׁוּבָה
36 יוֹתֵר מִקְּרִבּוֹת הַנְּשִׂאִים בַּחֲנוּכַת
37 הַמִּשְׁכָּן דְּלִכְאוּרָה, הֲלֵא יֵשׁ
38 מַעְלָה יְתָרָה בַּחֲנוּפֹת
39 הַנְּשִׂאִים, שְׂאֵז הַקְּרִיבו
40 קְרִבּוֹת כְּרַבּוּי גְּדוּלָּה יוֹתֵר
41 מִכָּל הַיָּמִים שְׁלֵא־חַרִּי-זָה,
42

בס"ד. שבת פרשת בהעלותך,

ט"ז סיון, ה'תשכ"ו

(הנחה בלתי מוגה)

1 וַיְדַבֵּר ה' אֵל מֹשֶׁה, דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶמַּרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּךְ אֶת
2 אֶהֱרֹן וְגֹ'1, וּמִפְּרֹשׁ רַש"י2, לְהַגִּיד
3 שִׁבְחוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן שְׁלֵא שְׁנָה. וַיְדוּעָה הַקּוֹשְׁיָא3
4 בְּמָה שְׁפָתוֹב "וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן", הֲלֵא מְצִינּוּ
5 בַּתּוֹרָה כְּמָה וְכְמָה צְוִיִּים שְׁנֵאָמְרוּ לְאֶהֱרֹן שְׁלֵא
6 נֶאֱמַר בְּהֵם "וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן", וְלָמָּה כְּאֵן דְּוָקָא
7 נֶאֱמַר "וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן". גַּם צְרִיף לְהִבִּין מַה
8 שְׁאָמְרוּ חַז"ל4 לָמָּה נִסְמְכָה פְּרֻשַׁת הַמְּנוּרָה
9 לְפָרֻשַׁת הַנְּשִׂאִים5, לְפִי שְׁפָרְשָׂא אֶהֱרֹן חֲנוּפֹת
10 הַנְּשִׂאִים, חֲלֻשָׁה אֲזֵי דַעְתּוֹ כְּשֵׁלֵא הִיָּה עִמָּהֶם
11 בַּחֲנוּכָה כּו', אָמַר לוֹ הַקְּב"ה: חַיִּיךָ, שְׁלִיף גְּדוּלָּה
12 מִשְׁלָהֶם, שְׁאֵתָה מִדְּלִיק וּמִטִּיב אֶת הַנְּרוֹת,
13 וְצְרִיף לְהִבִּין הַטַּעַם דְּ"שְׁלִיף גְּדוּלָּה מִשְׁלָהֶם",
14 דְּלִכְאוּרָה, הֲלֵא יֵשׁ מַעְלָה יְתָרָה בַּחֲנוּפֹת
15 הַנְּשִׂאִים, שְׂאֵז הַקְּרִיבו קְרִבּוֹת כְּרַבּוּי גְּדוּלָּה
16 יוֹתֵר מִכָּל הַיָּמִים שְׁלֵא־חַרִּי-זָה, וְעַל-דִּרְדְּרֵי-זָה
17 בְּנוֹגַע לְקְטוּרָת, שְׁבִדְרֵךְ כָּלֵל לֹא הִיָּתָה קְרִבָּה עַל
18 הַמְּזֻבָּח הַחִיצוֹן אֲלֵא עַל-גְּבֵי הַמְּזֻבָּח הַפְּנִימִי,
19 וְרַק בַּחֲנוּפֹת הַנְּשִׂאִים הִיָּתָה הוֹרָאָה שְׁעָה
20 שֶׁהַקְּרִיבו קְטוּרָת עַל-גְּבֵי הַמְּזֻבָּח הַחִיצוֹן (כְּמוֹ
21 שְׁפָתוֹב בְּפִירוּשׁ רַש"י6), וְכָל זֶה הִיָּה מִצַּד
22 מַעְלַת הַחֲנוּף בְּפַעַם הַרְאֻשׁוֹנָה, כְּמִשְׁלַח הַחֲנוּף
23 כְּשִׁמְחָנְכִין אוֹתוֹ לְלַמּוֹד נוֹתְנִים לוֹ מִתְּנָה יְתָרָה
24 כּו', וְכְמוֹ כֵּן בַּחֲנוּפֹת הַנְּשִׂאִים הִיָּתָה הַמְּשַׁכַּת
25 רַבּוּי אוֹרוֹת שְׁעַל-יְדֵי-זָה יוֹכֵל לְהִיֹּת אַחֲרֵי-כֵן
26 כְּלָלוֹת עֲנִין הַקְּרִבּוֹת בְּסִדְרֵי הַרְגִּיל7, מַה-שְּׂאִין-
27 כֵּן בְּנוֹגַע לְהַדְּלֻקָּה הַנְּרוֹת עַל-יְדֵי אֶהֱרֹן, הֲרִי

43 הרבה יותר מהקרבנות הבאים בכל יום רגיל, כמפורש בפרשת נשא, מה היה
44 בקרבנות הנשיאים (קערת כסף במשקל מאה ושלושים סלעים, מזוק כסף
45 במשקל שבעים שקלים – מלאים בשמן לקרבן מנחה, כף שמשקל עשרה זהב
46 – מלאה קטורת, פו, איל וכבש – לקרבן עולה, שעיר עזים – לקרבן חטאת,
47 שני בקר, חמשה אילים, חמישה
48 עתודים וחמישה כבשים – לקרבן
49 שלמים) וְעַל-דִּרְדְּרֵי-זָה בְּנוֹגַע
50 לְקְטוּרָת, שְׁבִדְרֵךְ כָּלֵל לֹא
51 הִיָּתָה קְרִבָּה עַל הַמְּזֻבָּח
52 הַחִיצוֹן שְׁעַמְד בַּחֲצוֹ הַמִּשְׁכָּן, עַלִּי
53 הִיוּ מְקִרְבִּים אֵת הַקְּרִבּוֹת אֲלֵא
54 עַל-גְּבֵי הַמְּזֻבָּח הַפְּנִימִי שִׁיָּה
55 בַּחוּץ הַמִּשְׁכָּן, וְרַק בַּחֲנוּפֹת
56 הַנְּשִׂאִים הִיָּתָה הוֹרָאָה שְׁעָה
57 שֶׁהַקְּרִיבו קְטוּרָת עַל-גְּבֵי
58 הַמְּזֻבָּח הַחִיצוֹן (כְּמוֹ שְׁפָתוֹב
59 בְּפִירוּשׁ רַש"י6, "לֹא מְצִינּוּ
60 קְטוּרָת לִיחִיד וְלֹא עַל מְזֻבָּח הַחִיצוֹן
61 אֲלֵא זֶה בְּלִבְד וְהוֹרָאָה שְׁעָה הִיָּתָה"),
62 וְכָל זֶה הַתּוֹסֵפֶת הַרְבֵּה בְּקְרִבּוֹת
63 וְהַשִּׁנּוּי הַמְּיֻחָד לְגַבֵּי הַקְּרִבּוֹת הַקְּטוּרָת
64 הִיָּה מִצַּד מַעְלַת הַחֲנוּף שֶׁל
65 הַמִּשְׁכָּן בְּפַעַם הַרְאֻשׁוֹנָה,
66 כְּמִשְׁלַח הַחֲנוּף כְּשִׁמְחָנְכִין
67 אוֹתוֹ בַּתְּחִלַּת דְּרוֹכוֹ בְּלִמּוּד וּמְחַנְכִים
68 וּמְרַגִּילִים אוֹתוֹ לְלַמּוֹד נוֹתְנִים לוֹ
69 מִתְּנָה יְתָרָה כּו', וְכְמוֹ כֵּן
70 בַּחֲנוּפֹת הַנְּשִׂאִים הִיָּתָה
71 הַמְּשַׁכַּת רַבּוּי אוֹרוֹת רוֹחֲנִים
72 עַלִּינִים שְׁעַל-יְדֵי-זָה יוֹכֵל
73 לְהִיֹּת אַחֲרֵי-כֵן בִּימֵם הַבָּיִם
74 אַחֲרֵי חֲנוּכַת הַמְּזֻבָּח כְּלָלוֹת עֲנִין
75 הַקְּרִבּוֹת בְּסִדְרֵי הַרְגִּיל7,
76 בְּכַמּוֹת יוֹתֵר קְטָנָה וְהַקְּטוּרָת הַקְּטוּרָת
77 בְּפִנִּים מַה-שְּׂאִין-כֵּן בְּנוֹגַע
78 לְהַדְּלֻקָּה הַנְּרוֹת עַל-יְדֵי
79 אֶהֱרֹן, הֲרִי גַם בְּפַעַם
80 הַרְאֻשׁוֹנָה שֶׁאֶהֱרֹן הִדְּלִיק אֵת
81 הַמְּנוּרָה הִיָּתָה הַהַדְּלָקָה כְּאוֹתוֹ

(1) ריש פרשתנו (בהעלותך ח, א-ג). (2) מספרי עה"פ. (3) אוה"ת פרשתנו ע' שכז. (4) פירש"י עה"פ. וראה תנחומא פרשתנו ג. ה. במדבר"ר פט"ו, ג. שם, ו. (5) ברש"י שברמב"ן: לחנוכת הנשיאים. ובדפוס ראשון: לחנוכת המזבח. (6) נשא ז, יד. (7) ראה תו"א וישב (חנוכה) כט, ד ואילך. לקו"ת נשא כט, א ואילך.

וידבר הוי' גו' בהעלותך את הנרות גו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 אופן כמו שהיתה בכל הימים שלאחר־יה, ואם־כן מהו
 2 הפרוש "שֶׁלֶף גְדוּלָה מְשֻׁלָּהם", מה משמעות האמירה שפעולתו
 3 של אהרן בהדלקת המנורה חשובה מהקרבת קרבנות הנשיאים בַּהּ בְּשִׁעָה
 4 שֶׁבְּחִנוּכַת הַנְּשִׂאִים ("שְׁלָהֶם") יִשְׁנוּ עֲנָנָן שֶׁל רִבּוּי
 5 וְהוֹסְפָה, וְאֵלּוּ הַדְּלָקַת
 6 הַמְּנוּרָה ("שְׁלָף") אֵינָה
 7 בְּאֹפֶן שֶׁל הוֹסְפָה, אֶלָּא רַק
 8 עַל דֶּרֶךְ הַרְגִּיל?⁸
 9 (ב) וְיִוָּבֵן עַל־פִּי הַמְּבַאֵר
 10 בְּלִקּוּטֵי תוֹרָה⁹ לֵאמֹר הוּקַן
 11 וְכֵן בְּאֹר הַתּוֹרָה¹⁰ לֵאמֹר
 12 הַצִּמְח צִדֵּק (שְׁנִמְצָא עֵתָה בַּעַת
 13 אֲמִירַת הַמַּמְרָב בִּשְׁנַת תִּשְׁכ"ו
 14 בְּדָפוּס¹¹) הַחֲלוּק הַחֲבֻל שְׁבִין
 15 קְרָבָנוֹת הַנְּשִׂאִים הַהֲדָלָקַת
 16 הַנְּרוֹת, שְׁמַצֵּד זֶה הִיָּה גַם
 17 הַחֲלוּק שֶׁקְרָבָנוֹת הַנְּשִׂאִים
 18 הָיוּ בְּמִסְפָּר י"ב, לְפִי שְׁבִינ־
 19 יִשְׂרָאֵל נְחָלְקִים לִי"ב
 20 שְׁבָטִים, שֶׁהֵם י"ב אֹפְנֵי
 21 עֲבוּדָה, שְׁתִּים עֶשְׂרֵה דְרָכִים שׁוֹנוֹת
 22 בְּעִבּוּדַת ה' שְׁכַל שְׁבָט וְשְׁבָט
 23 בְּמִסְתִּילָתוֹ יַעֲלֶה¹², כְּמוֹ שֶׁמֵּצִינוּ
 24 בְּקִרְיַעַת יִם־סוּף, שֶׁהֵם נִבְקַע לִי"ב
 25 גִּזְרִים וְכָל אַחַד מֵהַשְּׁבָטִים עָלָה
 26 בְּמִסְתִּילָה הַמְּיוּחַדַּת לוֹ וְכָל נְשִׂאֵי
 27 הַקְּרִיב קָרְבָן בְּפִנְי־עֲצָמוֹ וְשָׁנִים
 28 עֶשֶׂר הַנְּשִׂאִים לֹא הִשְׁתַּפּוּ יַחַד בְּקָרְבָן
 29 אַחַד וְעַל־יְדֵי־זֶה הָעֲלָה כָּל אַחַד
 30 מֵהַנְּשִׂאִים אֶת שְׁבָטוֹ, וְאֵלּוּ
 31 הַהֲדָלָקַת הַנְּרוֹת כְּתִיב
 32 "בְּהֲעֲלֹתְךָ אֶת הַנְּרוֹת גו'
 33 יֵאָרוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת" וּבַהֲדָלְקָה
 34 אַחַת נִכְלָלִים שְׁבַע סוּגִים שׁוֹנִים שֶׁל
 35 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵהֲרֹן בַּהֲדָלְקַת
 36 הַנְּרוֹת מְעַלָּה אֶת כָּלֹלוֹת
 37 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּדוּגְמַת
 38 מְנוּרָה שִׁישׁ בַּהּ שְׁבַעַת נְרוֹת,
 39 שֶׁהֵם שְׁבַע מְדַרְגּוֹת שׁוֹנוֹת

(8) ראה ד"ה בהעלותך תקס"ו (מאמרי אדה"ז תקס"ו ע' רמב ואילך) - הובא באוה"ת שם ע' שנד. תרל"ה (סה"מ תרל"ה ח"ב ע' שכט ואילך). תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' שיח ואילך). וראה גם המשך תרס"ו ע' קכה.ו. (9) פרשתנו לא, ב. וראה גם שם לב, א.ב. (10) שם ע' שכג. שכה. שנג. (11) כרך זה (בהעלותך שלח קרח) יצא לאור לקראת כ"ף מנחם-אב שנה זו (תשכ"ו). - המו"ל. (12) ראה פע"ח בהקדמה לשער התפילה. לקו"ש חכ"ג ע' 54. וש"נ. (13) לקו"ת ריש פרשתנו. (14) ר"פ תצוה ובפירש"י.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

42 המציאות המוגדרת בשטח ומקום מסויים ומוגבל מורכבת מששת הכיוונים
43 והקצוות, מעלה ומטה וארבע הרוחות; ומספר מקומות המגפס – הזוויות –
44 שבין ה"קצוות" השונות הוא שנים עשר, ובפנימיות העניין הם שש המידות
45 העליונות שמצד ההתכללות וההתחברות ביניהן הן כלולות משתים עשרה
46 בחינות, והיא מדרגת "חיות הקודש"
47 (כנ"ל פרק לו שם), בחינת "בהמה",
48 ועיקר הארתן היא החלל מעולם
49 ה"בריאה" (ראשית מציאות הנבראים
50 הנפרדים מאלוקות), כך ש"י"ב גבולי
51 אלכסון" אלו הן בבחינת "שנים עשרה
52 בקר" (המסמל את המציאות הגשמית,
53 בחינת בהמה), שהן שנים עשרה
54 הבחינות של המידות כפי שהן
55 משתקפות במדרגת הנבראים, (ש"שם
56 בבחינת י"ב בקר שבעולם הבריאה
57 הוא שרש הנפש
58 הבהמית¹⁹), וְעֲלֵיתֶם של י"ב
59 בקר דבריה; על ידי עבודת הקרבנות
60 היא לבחינת המלכות שבעולם
61 האצילות, בחינת "הים הכלי
62 למאגר המים שעשה שלמה המלך
63 שְׁעָלֵיהֶם על בסיס בצורת שנים
64 עשר בקר מְלֻמְעֵלָה"²⁰ וכפי
65 שמבואר ב'לקוטי תורה' לאדמו"ר
66 חזקן, ה"י"ב שבטים הם מרכבה
67 דבחינת מלכות שהם הנקראים י"ב
68 בקר שלשה פונים צפונה כו' והים
69 עליהם מלמעלה, הים היינו המלכות
70 דאצילות שהוא עליהם מלמעלה (ולכן
71 הנשיאים הקריבו י"ב בקר לעולה,
72 דהיינו כמו שכתוב ששם עלו שבטים
73 כו' ועלייה זו הוא על-דרך החיות נושאות את הכסא).
74 אף על-ידי עבודת אהרן בְּהַדְלֶקֶת הַנְּרוֹת, נַעֲשֵׂית הַעֲלִיָּה
75 (לא מבריא-יצירה-עשיה לאצילות, כמו העלייה שנפעלת על ידי קרבנות
76 הנשיאים, אלא העלייה נעשית) בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת גּוֹפָא עצמו, והעלייה
77 היא מְחִיצוֹנוּת הַמַּלְכוּת (ש"שם היא עֲלִית י"ב בְּקָר
78 דְּבִרְיָאָה' כמבואר לעיל) לַפְּנִימִיּוֹת הַמַּלְכוּת, וְיִתְרָה מְזָה,
79 העלייה שעל ידי הדלקת המנורה היא אפילו למעלה מזה שְׁנַעֲשִׂית עֲלִית
80 התעלות של סְפִירַת הַמַּלְכוּת וְכָלְלוֹת בְּחִינַת זְעִיר-אַנְפִּין הַמִּידוֹת
81 העליונות דְּאֲצִילוֹת (הנקראות 'פנים זעירות, כי ביחס לאור הרב המאיר
82 במוחין, האור המאיר במידות הוא מצומצם ומועט) ועליית המלכות וזעיר

1 שְׁהִיוּ מַעֲלִים אֶת הַבְּהֵמָה עַל-גַּבֵּי הַמְּזֻבָּח, מוֹרָה עַל
2 הָעֲבוּדָה לְהַעֲלוֹת וְלִרְוֹמָם אֶת הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית שְׂבָאָם (כמבואר
3 בספר התניא שלכל יהודי יש שתי נפשות, נפש בהמית ונפש אלוקית), וְכֵן
4 כָּלְלוֹת עֲנִיָן הַבְּרוּר הַפְּרֻט הַטּוֹב מֵהַרְעָ וְהַעֲלָאָה לְקְרוּשָׁה
5 שֶׁל עֲנִיָּי הָעוֹלָם, שְׁנַעֲשִׂית
6 מִצַּד דְּרָגַת הַנְּשָׁמָה כְּפִי
7 שְׁיֻרְדָת הַנִּשְׁמָה מִמְקוּרָה וְשׁוֹרְשָׁה
8 העליון וּמִתְלַבֶּשֶׁת בְּעוֹלָם הַזֶּה
9 הגשמי, שְׁזוּהֵי בְּחִינַת "בְּרִיאָתָהּ
10 יְצִרְתָּהּ נִפְחָתָה"¹⁵ כפי שאומרים
11 על הנשמה בכרכות השחר שהנשמה
12 בשורשה ומקורה 'טהורה היא', נעלית
13 מכל ענייני העולם והקודש-ברוך-הוא
14 'ברא' ו'יצר' את הנשמה ו'נפח' אותה
15 באדם שָׁהֶם שלושת הביטויים
16 'בראתה, יצרתה, נפחתה' כְּנֶגֶד
17 שלושת העולמות בְּרִיאָה-
18 יְצִירָה-עֲשִׂיָה¹⁶, וכל זה אמור
19 לגבי עבודת ביור ענייני העולם על ידי
20 הנשמה כפי שהיא יורדת למטה מֵה-
21 שְׁאִין-כֵּן עֲנִיָן הַדְּלֶקֶת הַנְּרוֹת
22 מוֹרָה עַל הַעֲלָאָה וְרוֹמְמוֹת
23 הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית עֲצֻמָּה, כְּפִי
24 שְׁהִיא בְּכַחֲשֵׁי "טְהוּרָה"
25 הִיא"¹⁷, בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת¹⁸
26 העליון מבין ארבעת העולמות
27 אצילות-בריאה-יצירה-עשיה.
28 וּמְזָה לפי המבואר לעיל על התוכן
29 הפנימי של עבודת הקרבנות ושל
30 הדלקת המנורה וההבדל ביניהם
31 מוֹכֵן, שְׁעַל-יְדֵי קְרִבְנוֹת
32 הַנְּשִׂאִים שעניינם, כמו כללות עבודת הקרבנות, ביור ענייני העולם
33 והעלאתם לקדושה נַעֲשִׂית הַעֲלָאָה דְּבִרְיָאָה-יְצִירָה-עֲשִׂיָה
34 העולמות הכלליים שבהם יש מקום למציאות וגדרי העולם לְבַחֲשֵׁי
35 מַלְכוּת דְּאֲצִילוֹת, הבחינה האחרונה בעולם האצילות שלמעלה
36 מעולמות בריאה-יצירה-עשיה וכו' יש ביטול מוחלט לאלקות וְזֶהוּ הַטַּעַם
37 הפנימי על כך שְׁקִרְבָנוֹת הַנְּשִׂאִים הֵם בְּמִסְפָּר י"ב, כִּי י"ב
38 הַשְּׁבָטִים הֵם כְּנֶגֶד י"ב בְּקָר דְּבִרְיָאָה' מסופר בספר מלכים
39 ששלמה המלך עשה בבית המקדש הראשון אגן מים העומד "על שני עשר
40 בקר גו'" ומבואר בקבלה וחסידות שהדבר קשור בעולם הבריאה. ותוכן
41 העניין הוא שמציאות העולמות מורכבת מ"י"ב גבולי אלכסון". כלומר,

(15) נוסח ברכת "אלקי נשמה". (16) סידור האריז"ל במקומו. פע"ח שער הברכות רפ"ז. לקו"ת פ' ראה כז, א. (17) ראה גם ד"ה בהעלותך את הנרות תשל"ד ס"ב (תורת מנחם - סה"מ סיון ע' שטס). (18) ראה גם אוה"ת מג"א ע' כג. ספר הערכים חב"ד ערך אהרן ע' י"ח ובהערות שם. (19) ראה לקו"ת אמור לו, ב. לו, א. (20) מלכים-א ז, כה. וראה לקו"ת פרשתנו לב, א. אוה"ת נשא ע' רעט. ובכ"מ.

וידבר הוי' גו' בהעלותך את הנרות גו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 אנפין' היא על-ידי גלוי והמשכת בחינת החכמה שבעולם
2 האצילות (שרש הנפש האלקית)²¹, שזהו בחינת החכמה עגנן
3 השמן וכשהחכמה מאירה, המידות והמלכות מתעלים.
4 וזהו הטעם הפנימי על כך שהדלקת הנרות היא במספר שבע,
5 וכמו שכתוב בתחילת פרשת
6 השבוע "אל מול פני המנורה
7 יאירו שבעת הנרות" (אף
8 שלכאורה היה צריך לומר
9 "יאירו ששת הנרות", שהרי
10 רק ששה נרות מאירים אל
11 מול פני המנורה שהוא הקנה
12 האמצעי²² אך מכל מקום נאמר
13 שבעת הנרות' ומכאן הוכחה שלמספר
14 שבע יש כאן משמעות מיוחדת),
15 דשבעת הנרות הם כנגד שבע
16 המדות האצילות (שהן שבע
17 ולא י"ב, בשונה מהמידות שבעולם
18 הבריאה שמספרם (כפי שש המידות
19 כלולות זו בזו) הוא י"ב, כמבואר לעיל
20 לענין בחינת י"ב בקר שהיא בעולם
21 הבריאה), והדלקת הנרות היא
22 העלאת שבע המדות
23 האצילות אל בחינת
24 הפנימיות ("אל מול פני
25 המנורה") בעולם האצילות עצמו,
26 ועד לעלייה גדולה ונעלית עוד יותר,
27 לבחינה שלמעלה מאצילות
28 לגמרי²³ (וכפי שמבואר בלקוטי
29 תורה': "השמן הוא חכמה סתימאה
30 והחכמה הנעלמת, שלמעלה מגילוי'
31 וכמו שכתוב 'שמן משחת קודש'.
32 פירוש קודש, הוא חכמה דאצילות
33 והשמן מושח את הקודש, והיינו לפי
34 שהוא בחינת מוחא סתימאה שהוא
35 מקור ושושר להתהוות החכמה").
36 ועל-פי-זה המבואר לעיל שעליות
37 המידות העליונות על ידי הדלקת
38 המנורה היא בעולם האצילות עצמו,
39 מוכן העלוי והיתרון המיוחד
40 בהדלקת הנרות על ההעלאה
41 שנפעלת על ידי קרבת
42 הנשיאים, לפי שעל-ידי

קרבת הנשיאים נעשית רק ההעלאה מבריאה-יצירה-
עשיה לבחינת מלכות דאצילות, כמבואר לעיל, מה-שאין-כן
על-ידי הדלקת הנרות נעשית העליה בעולם האצילות
גופא עצמו, כמבואר לעיל ועד לעליה לבחינה שלמעלה מעולם
האצילות.
ועוד עגנן בזה, שההעלאה
התעלות מלמטה למעלה שעל-ידי
הקרבת הקשורה עם עבודת
ברור הנפש הבהמית וברור
העולם כמבואר לעיל שבעבודה זו
מעלים את הבהמה הגשמית וכך גם
ברוחניות על ידי עבודה זו מעלים את
הנפש הבהמית ואת ענייני העולם
(שעל-ידי-זה נעשית העליה
מבריאה-יצירה-עשיה
לבחינת מלכות דאצילות),
היא על-ידי העבודה באופן
של אתערוותא-דלתתא,
התעוררות מלמטה, מצד האדם
הפועלת העלאה התעלות של האדם
ושל ענייני העולם מלמטה
למעלה. מה-שאין-כן
ההעלאה מלמטה למעלה שעל-
ידי הדלקת הנרות שענינה
הוא העלאת התעלות של הנפש
האלקית עצמה (שעל-ידי-זה
נעשית העליה בעולם
האצילות גופא עצמו), היא
על-ידי המשכה וגלוי של אור
אלוקי מלמעלה באופן של
אתערוותא-דלעילא התעוררות
מלמעלה, שזהו מה שכתוב
"וידבר הוי' גו' בהעלתך את
הנרות" היינו שהדלקת נרות המנורה
היא על פי ציווי מלמעלה (שלא
כמו קרבת הנשיאים
שהתנדבו מעצמם)²⁴ באתערוותא
דלתתא מצד האדם, מבלי שנצטוו על
כך מלמעלה). והרי ידוע²⁵
בתורת החסידות שהגלוי של האור
האלוקי שנמשך מלמעלה
באופן של אתערוותא-

(21) ראה תניא פ"ב. (22) ראה גם אוה"ת פרשתנו ס"ע שכא. ריש ע' שכו. ובכ"מ. (23) ראה לקו"ת פרשתנו ל, ד. לא, א. אוה"ת שם ע' שכה. (24) ראה גם פירש"י נשא ז, ג"י. (25) ראה לקו"ת שה"ש כג, ד.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 דְלַעֲלֵא התעוררות מלמעלה, מצד הקדוש-ברוך-הוא הוא גְבוּהַ
 2 וְנַעֲלָה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנִּמְשָׁךְ עַל-יְדֵי אֲתַעְרוּתָא-דְלַתְמָא
 3 התעוררות מלמטה, מצד האדם. וְזֵהוּ שֶׁאָמַר הַקָּב"ה לְאַהֲרֹן לְאַחַר
 4 שֶׁחֲלָשָׁה רַעְתּוֹ עַל כֵּךְ שֶׁלֹּא הִשְׁתַּחֲוֶה עִם הַנְּשִׂאִים בְּקַרְבְּנוֹת שֶׁלֹּהֵם "שִׁלְךָ

43 הרבה עקרונות נפקדו עמה הרבה חרשים נתפקחו הרבה סומים נפתחו הרבה
 44 שוטים נשתפו. נאמר כאן עשייה ונאמר להלן [במגילת אסתר] והנחה למדינות
 45 עשה מה עשייה שנאמרה להלן ניתן דורייה [דרור וחופש] לעולם אף עשייה
 46 שנאמרה כאן דורייה לעולם. ור' לוי אמר הוסיפה על המאורות. נאמר כאן

עשייה עשה לי, ונאמר להלן ויעש
 48 אלוקים את שני המאורות. וְעַל-
 49 דְרָךְ-זֶה כִּשְׁמֵ שְׂכֵסָר שֶׁרָה נִפְקְדָה
 50 הדבר פעל תוספת אור על המאורות
 51 כך גם בְּאַהֲרֹן, שֶׁעַל-יְדֵי
 52 עֲבוּדְתוֹ בְּהַדְלָקַת הַנְּרוֹת שֶׁהֵם
 53 כְּנֶגֶד הַמְּאֹרוֹת³⁰, נַעֲשֶׂה
 54 הוֹסֵפָה עַל הַמְּאֹרוֹת, הֵינּוּ
 55 תוספת לגבי מצב המאורות כשנבראו.
 56 וממשיך ומבאר על פי חסידות תוכן
 57 עניין התוספת שהוסיפו נרות המנורה
 58 על המאורות שנבראו בששת ימי
 59 בראשית.

וְהֵעֲנִין בְּזֶה³¹, דְּבַתְּחִלָּה
 60 בתחילת דברי התורה על בריאת
 61 המאורות כתיב "וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים
 62 אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדֹלִים",
 63 והשמש והירח היו שוים וְאַחַר-כֵּן
 64 כתיב "אֶת הַמְּאֹר הַגְּדוֹל גוֹ'
 65 וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן", לְפִי
 66 שֶׁקְטַרְגָּה הִלְכָּנָה כו'³², וכמו
 67 שפירש רש"י על הכתוב 'המאורות
 68 הגדולים': "שוים נבראו, ונתמטעה
 69 הלבנה על שקטרגה ואמרה אי אפשר
 70 לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד".
 71 וְהֵנָּה, שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת
 72 הַגְּדֹלִים עַל פִּי פִּנְיּוֹת הַדְּבָרִים
 73 הֵם שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַיְוִי'
 74 וְאֱלֹקִים, וְהֵינּוּ, שֶׁהַתְּפִשְׁטוֹת
 75 וְהַתְּגִלוֹת הֵינּוּ גִלּוֹי אֹר הַגְּדוֹלָה
 76 שֶׁל שֵׁם הַיְוִי' הָאֹר הַבְּלִי-גְבוּל
 77 הֵיא עַל-יְדֵי שֵׁם אֱלֹקִים
 78 שֶׁעֵינּוּ צִמְצוּם וְהַגְּבֵלָה דְנִקָּא כִּי שֵׁם
 79 הוִי' מִצַּד עֲצֻמוֹ לֹא יִכּוֹל לְהַתְּגַלּוֹת
 80 לְעוֹלָמוֹת וְנִבְרָאִים מוּגְבָלִים, וְנִמְצָא

81 שלמעשה שני המאורות מאירים ביחד ומצד זה שניהם כאחד הם 'מאורות
 82 הגדולים'. וְעֵינֵן מִיעוּט הִלְכָּנָה לְהִיּוֹת מְאֹר הַקָּטָן הַמְּאִיר פָּחוֹת
 83 מהשמש, הַמְּאֹר הַגְּדוֹל, מוֹרָה עַל הַעֲלָם וְהַתְּסַתֵּר וְהַצְּמִצּוּם
 84

5 הדלקת המנורה גְדוּלָה מִשְׁלָהֵם
 6 קרבנות הנשיאים, שֶׁאֲתָה אַהֲרֹן
 7 מְדַלֵּק וּמְטִיב אֶת הַנְּרוֹת",
 8 והדלקת המנורה יותר גדולה ויותר
 9 חשובה מקרבנות הנשיאים כִּי עַל-
 10 יְדֵי קְרִבְנוֹת הַנְּשִׂאִים נַעֲשִׂית
 11 רַק הַעֲלִיָּה מְבַרְאָה-יְצִירָה-
 12 עֲשִׂיָּה לְאַצִּילוֹת, וְלֹא לְמַעַל מִזֶּה
 13 וּבְאֹפֶן שֶׁל אֲתַעְרוּתָא-
 14 דְלַתְמָא התעוררות מצד האדם שהיא
 15 מוגבלת לפי כוחו של האדם, מֵה-
 16 שֶׁאֵינֶן בְּעַל-יְדֵי הַדְּלָקַת
 17 הַנְּרוֹת נַעֲשִׂית הַעֲלִיָּה
 18 בְּאַצִּילוֹת וְלִמְעָלָה מְאַצִּילוֹת,
 19 וּבְאֹפֶן שֶׁל אֲתַעְרוּתָא-
 20 דְלַעֲלֵא התעוררות מלמעלה, מצד
 21 הקדוש-ברוך-הוא, הַנְּעִלִית עַל
 22 התעוררות מלמטה, מצד האדם.

23 (ג) וּמִמְשִׁיךְ בְּכַתוּב אַחַר שֶׁנִּאֲמַר
 24 'דְּבַר אֵל אַהֲרֹן וְאִמְרַת אֵלָיו, בַּהֲעוֹלָתְךָ
 25 אֶת הַנְּרוֹת' "וַיַּעַשׂ בֶּן אַהֲרֹן"
 26 וְגו', וּמִבְּאֵר בְּאֹר הַתּוֹרָה²⁶
 27 לְאֶדְמוּד הַצִּמְצוּם צִדְק' שֶׁעֵינֵן
 28 עֲשִׂיָּה זוֹ שֶׁל יַעֲשֶׂה כֵן אַהֲרֹן הוּא
 29 כְּעֵינֵן הַעֲשִׂיָּה שֶׁאֲמָרָה
 30 בְּשֵׁרָה, "וַתֹּאמֶר שְׂרָה צָחַק
 31 עָשָׂה לִי אֱלֹקִים"²⁷, שֶׁעַל זֶה
 32 דָּרְשׁוּ רַז"ל²⁸ שֶׁהוֹסִיפָה שֶׁרָה
 33 עַל הַמְּאֹרוֹת שֶׁבָרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 34 הוּא בִּשְׁשַׁת יְמֵי בְּרָאשִׁית (נִאָּמַר
 35 כָּאֵן בְּשֶׁרָה עֲשִׂיָּה, "עָשָׂה לִי",
 36 וְנִאָּמַר לְהֵלֶן בְּמֵאוֹרוֹת "וַיַּעַשׂ
 37 אֱלֹקִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת
 38 הַגְּדֹלִים"²⁹), וּבִלְשׁוֹן הַמְּדַרְשׁ:
 39 'וַתֹּאמֶר שֶׁרָה צָחַק עָשָׂה לִי אֱלֹקִים.

40 ר' ברכיה בר' יהודה ברבי סימון בשם רבי שמואל ברבי יצחק: ראובן בשמחה
 41 שמעון מה איכפת ליה, כך שרה נפקדה אחרים מה איכפת להם [ואם כן,
 42 מדוע אמרה שרה 'כל השומע יצחק לוי'] אלא בשעה שנפקדה אמנו שרה

81 שלמעשה שני המאורות מאירים ביחד ומצד זה שניהם כאחד הם 'מאורות
 82 הגדולים'. וְעֵינֵן מִיעוּט הִלְכָּנָה לְהִיּוֹת מְאֹר הַקָּטָן הַמְּאִיר פָּחוֹת
 83 מהשמש, הַמְּאֹר הַגְּדוֹל, מוֹרָה עַל הַעֲלָם וְהַתְּסַתֵּר וְהַצְּמִצּוּם
 84

(26) שם ע' של ואילך. (27) וירא כא, ו. (28) ב"ר פנ"ג, ת. (29) בראשית א, טז. (30) ראה במדב"ר פ"ב, יג. (31) אוה"ת שם. וראה גם ד"ה בהעלותך את הנרות תר"ל. תרל"ד. עטר"ת. תשל"ד (סה"מ תר"ל ע' קסז ואילך. תרל"ד ע' רכו ואילך. עטר"ת ע' תלג ואילך. תורת מנחם - סה"מ סיון ע' שסח ואילך.) (32) פירש"י בראשית שם.

וידבר הוי' גו' בהעלותך את הנרות גו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 שְׁמַצֵּד שֵׁם אֱלֹקִים שְׁלֹא יִהְיֶה מֵאִיר הַגְּלוּי שֶׁל שֵׁם הַרְי' וְתַמְרוֹת זֹאת שִׁבְחֵיהֶם הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוּלִים, שֵׁם אֱלֹקִים הִיָּה אֲמַצְעֵי גִילּוּי
 2 שֵׁם הַרְי', כֵּעַת שֵׁם אֱלֹקִים מַעֲלִים וּמַסְתִּיר עַל הָאוֹר שֶׁל שֵׁם הַרְי'. וְעַל זֶה
 3 עַל הַמִּצֵּב כֵּעַת, לֵאחֹר מִיעוּט הַלְּבָנָה, נֶאֱמַר "צָחַק עָשָׂה לִי
 4 אֱלֹקִים", וְלִפִּי הַמְּשַׁמְעוֹת הַפְּנִימִית הַכוֹונָה הִיא לְעִשְׂיָהּ וּפְעוּלָהּ מִיוֹחֶרֶת
 5 שֶׁל שֵׁם אֱלֹקִים, הֵינּוּ שְׁדוּקָא עַל-יְדֵי שֵׁם אֱלֹקִים שֶׁהוּא בְּחִינַת
 6 הַצְּמִצּוּם וְהַהֲסָתֵר עַל הָאוֹר שֶׁל שֵׁם הַרְי', הַנִּגְרָם עַל יְדֵי שֵׁם אֱלֹקִים
 7 לְהִיּוֹת נִבְרָאִים שְׂרוּאִים אֵת עַצְמָם מִצִּיאוֹת שֶׁל יֵשׁ וְדָבָר נִפְרָד
 8 מִהַבּוֹרָא שְׂבֵרָא אוֹתוֹ, הִנְּהָ עַל-יְדֵי עֲבוֹדַת הָאֵדָם הַעוֹבֵד אֵת ה' בְּדֶרֶךְ
 9 אֲתַפְּסֵיָא כְּפִיית וְהַכְנַעַת הָרַע וְהַתְּגַבְּרוּת עֲלָיו וְאֲתַפְּסֵיָא הַפִּיכַת
 10 הָרַע לְטוֹב וְהַחֹשֶׁךְ לְאוֹר נִמְשָׁךְ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה וּמִתְגַּלֶּה בְּחִינַת
 11 צָחוק וְהַתְּגַלּוּת הַתְּעַנּוּג הָאֱלֹקִי עֲלִיּוֹן מְעַצְמוֹת אֹר-אֵין-סוֹף
 12 עַצְמוֹתוֹ וּמַהוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ שְׁלִמְעָלָה מְעָלָה מִשֵּׁם
 13 הַרְי', וְנִמְצָא שְׂאֵרָבָה, הַהֶעֱלֵם וְהַסְתִּיר עַל שֵׁם הַרְי' מִצֵּד שֵׁם אֱלֹקִים
 14 גּוֹרָם בְּסוֹפוֹ שֶׁל דְּבַר הָאֵרָה גִילּוּי נְעִלִים רַבָּה יוֹתֵר מִשֵּׁם הַרְי'. וְזֶהוּ
 15 שְׁשָׂרָה שְׂאֵרָבָה שְׂאֵרָבָה עֲשָׂה לִי אֱלֹקִים, כֹּל הַשּׁוֹמֵעַ יִצְחַק לִי,
 16 הוֹסִיפָה עַל הַמְּאֹרוֹת כִּי הַמְּאֹרוֹת הֵם, כְּאֹמֵר, הַשְּׂמוֹת הַרְי' וְאֱלֹקִים, וְשֵׁרָה הוֹסִיפָה עַל גִּילּוּי זֶה
 17 וְגֵרָמָה הַתְּגַלּוּת אוֹר שֶׁלְּמַעְלָה מְעָלָה אֲפִילוֹ מִשֵּׁם הַרְי', כִּיוֹן שְׁעַל-יְדֵי
 18 הַעֲלָאת הַבְּרוּרִים שֶׁל נִיּוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שִׁירָדוּ לְמַטָּה בְּנִשְׁמֵי
 19 שְׁמַצֵּד הַצְּמִצּוּם וְהַהֲסָתֵר שֶׁל שֵׁם אֱלֹקִים דּוּקָא (שְׂאֵז נִקְרָא
 20 הַמְּאֹר הַקָּטָן כְּנ"ל), וְכֹל עֲבוֹדַת הַבְּרוּרִים שֶׁל הַפְּרִדַּת הַטּוֹב
 21 לֵאחֹר שִׁישׁ הַהֶעֱלֵם וְהַסְתִּיר וְאוֹ יֵשׁ מְקוֹם לְעֲבוֹדַת הַאֲתַכְפְּיָא וְאֲתַפְּסֵיָא
 22 כְּאֹמֵר לְעִיל, נִמְשָׁךְ וּמִתְגַּלֶּה תּוֹסֶפֶת אֹרוֹת מְעַצְמוֹת אֹר-אֵין-סוֹף
 23 סוֹף בְּמְאֹרוֹת, וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 24 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 25 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 26 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 27 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 28 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 29 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 30 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 31 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 32 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 33 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 34 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 35 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 36 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 37 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 38 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 39 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 40 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 41 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 42 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,
 43 וְיֵשׁ בְּשֵׁם הַרְי' אוֹר שֶׁלֹּא הָאִיר בּוֹ קוֹרֵם הַהֶעֱלֵם וְהַהֲסָתֵר,

(33) ראה גם ספר הערכים חב"ד שם (בנוגע לפעולת הדלקת הנרות דאהרן בנשמות דבי"ע, ועד לאלה שנמצאים במדרגה תחתונה ביותר). (34) ראה גם בשיחה שלפני המאמר ס"ט ואילך (תורת מנחם - התוועדות חמ"ז ע' 95 ואילך).

וידבר הוי' גו' בהעלותך את הנרות גו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 עֲנִין "נְרוּצָה" לְשׁוֹן רַבִּים, דְּקָאֵי הַמְכוּוֹן עַל הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית
2 וְהַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית, הִנֵּה אַחֲר־כֶּף נֶאֱמַר "הִבְיֵאֵנִי הַמֶּלֶךְ
3 חֲדָרָיו", דְּקָאֵי הַמְכוּוֹן עַל הָעֵלּוּי שֶׁנַּעֲשֶׂה בַּנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית
4 עֲצֻמָּה וְבוּחַ אֵין לַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית חֵלֶק, שְׁזָהוּ עֲנִין נַעֲלָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר
5 הָעֵלּוּי שֶׁל בְּרוּר הַנֶּפֶשׁ
6 הַבְּהֵמִית שֶׁהֵרִי סוּף סוּף הַנֶּפֶשׁ
7 הָאֱלֹקִית עֲצֻמָּה יְכוּלָה לְהַתְעַלּוֹת
8 וְלַהֲתַקְרַב לְאֱלֹקוֹת יוֹתֵר מִהַנֶּפֶשׁ
9 הַבְּהֵמִית עֲצֻמָּה. וְזָהוּ גַם הָעֲנִין
10 ד' שֶׁלֶף גְּדוּלָּה מִשְׁלָהֶם",
11 שְׁעַקֵּר הָעֵלּוּי הוּא בַּעֲבוּדָתוֹ
12 שֶׁל אֶהְרֵן כְּפִי שֶׁהֵיָא מֵצַד
13 עֲצֻמָּה הַדְּלֵקַת הַמְנוּרָה הַפּוֹעֵלֶת
14 בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גִּילּוּי אֱלֹקוֹת מִלְּמַעְלָה
15 לְמַטָּה (שְׁזָהוּ עֲנִין נַעֲלָה יוֹתֵר
16 מִמָּה שֶׁנַּעֲשֶׂה אֶצְלוֹ עַל-יְדֵי-
17 זֶה שֶׁחִלְשָׁה דַעְתּוֹ), שֶׁהוּא
18 עֲנִין עֲלִית הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית
19 עֲצֻמָּה, הָעֲלִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם
20 הָאֲצִילוֹת גּוֹפָא עֲצֻמוֹ, וְעַד
21 לְבַחֲיָנָה שֶׁלְּמַעְלָה גַם מְעוֹלָם
22 הָאֲצִילוֹת כּו', שְׁעֲנִין זֶה עֲלִיּוֹת
23 אֱלוֹ בְּקִדּוּשׁ עֲצֻמָּה הוּא נַעֲלָה
24 יוֹתֵר מֵעֲנִין הַבְּרוּרִים שֶׁל
25 הַגִּשְׁמִיּוֹת, הַבְּהֵמָה הַגִּשְׁמִית וְהַנֶּפֶשׁ
26 הַבְּהֵמִית שְׂבֵאֵם כּו'.

27 (ה) וְזָהוּ גַם הָעֵלּוּי וְהִתְרוֹן
28 הַמִּיּוֹחַד שֶׁל בְּקִיעַת הַנֶּהָר
29 לְעַתִּיד-לְבֹא בִּימֵי הַמְּשִׁיחַ לְגַבִּי
30 קְרִיעַת יַם-סוּף שֶׁבִּיצִיאַת
31 מִצְרַיִם וּלְכַאוּרָה מְדוּבֵר בְּשֵׁנִי
32 עֲנִינִים דּוּמִים, בְּקִיעַת הַנֶּהָר וְקִרְיעַת
33 הַיָּם. דְּהִנֵּה, אַף-עַל-פִּי
34 שֶׁנֶּאֱמַר³⁸ כִּימִי אֶצְתֹּךְ מֵאֶרֶץ
35 מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת, הִינּוּ,
36 שֶׁהַגְּלוּיִים הָאֱלֹקִיִּים דְּלַעְתִּיד-
37 לְבֹא יִהְיוּ כְּמוֹ הַגְּלוּיִים שֶׁהָיוּ
38 בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וְיֵשׁ דְּמִיּוֹן בֵּין שְׁנֵי
39 הַדְּבָרִים, מִפְּלִ-מְקוֹם יִהְיוּ
40 הַגְּלוּיִים הָאֱלֹקִיִּים דְּלַעְתִּיד-
41 לְבֹא בְּאוֹפֵן נַעֲלָה יוֹתֵר מִכְּפִי
42 שֶׁהָיָה בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, וְלִכֵּן אֵף

(38) מיכה ז, טו. (39) מכילתא בשלח יד, טז. פירש"י תהלים קלו, יג. (40) ישע"י יא, טו. (41) ראה גם לקו"ת פרשתנו לא, ב. צו יד, סע"ד. (42) לקו"ת שם. לג, ב.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

18	פְּנִימִיּוֹת עֵתִיק', כמבואר בקבלה וחסידות, בבחינת 'כתר עליון' יש	1	גַּם מֵה שְׁמִשִּׁיחַ נִקְרָא בְּשִׁבְעָה שְׁמוֹת ⁴³ (ינון, צמח, פלא יועץ,
19	מדריגה עמוקה ופנימית הנקראת 'עתיק יומין' והיא עניין התענוג הנעלה	2	א-ל, גבור, אבי עד, שר שלום), שְׁעַל-יָדוֹ על ידי משיח תוֹמְשֵׁף
20	אפילו מעניין הרצון. 'פנימיות אבא', העומק והפנימיות של החכמה, קשורה	3	הַתְּגַלּוֹת שְׁבַעַה הַנְּחָלִים, וְהִינוּ, שְׁלַעֲתִיד-לָבֵא תִהְיֶה לא רק
21	בעומק ובפנימיות של התענוג, כי בחכמה מאירה האמת, ללא הסברים	4	'עבודת הבוררים' של הגשמיות ושל נפש הבהמית שהיא עלייה מבריא-ה'
22	והסתעפויות של העניין, ובה העניין	5	יצירה-עשייה לאצילות, כמבואר לעיל
23	הוא בבחינת ראייה (לא כמו בכינה שם	6	באריכות, אלא עֲלִית הַנְּפֶשׁ
24	הרעיון הוא בבחינת שמיעה) ובהשגה	7	הָאֱלֹקִית עֲצֻמָּה, שְׁזוּהִי
25	בדרך זו ישנו תענוג של הנפש עצמה,	8	הַעֲלִיָּה בְּאֲצִילוֹת גּוֹפָא עצמו,
26	וכך גם למעלה באלוקות 'פנימיות	9	וְעַד לְבַחֲנִית הַכְּתָר 'כתר עליון'
27	אבא', העומק והפנימיות של החכמה,	10	שלמעלה מהחכמה שהיא ראשית
28	קשורה ב'פנימיות עתיק', העומק	11	הספירות שְׁלַמְעֵלָה מְאֲצִילוֹת,
29	והפנימיות של בחינת 'עתיק יומין'	12	וּבְכַתָּר גּוֹפָא עצמו עד לְבַחֲנִית
30	העונג העליון, וְהַגְּלוֹי דְּבַחֲנִית	13	פְּנִימִיּוֹת הַכְּתָר, וְכִדְוַע ⁴⁴
31	'פנימיות עתיק' יְהִיָּה רַק	14	שְׁפָל הַהַמְשָׁכוֹת דְּעַכְשָׁו בּוֹמֵן
32	לְעֵתִיד-לָבֵא, פְּבִיאַת מְשִׁיחַ	15	הַגּלוֹת הֵם רַק מְחִיצוֹנִיּוֹת
33	צְדָקָנוּ שְׂבִיא וְיִגְאָלְנוּ בְּקָרוֹב	16	עֵתִיק, וְלֹא שֵׁף עַכְשָׁו גְלוֹי
34	מְמֶשׁ.	17	בְּחִינַת 'פְּנִימִיּוֹת אֲבָא

וְיִגְאָלְנוּ בְּקָרוֹב מְמֶשׁ.

(43) כ"ה במדרש משלי - באָבער - ספ"ט. 44) פ"ע"ח שער הק"ש רפ"ט. ל"קו"ת שה"ש נ, ריש ע"ג. נא, ג ואילך.

אגרות קודש

ב"ה, ט' סיון, תשי"ח

ברוקלין.

הווי"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ

מו"ה חיים אליעזר שי

שלום וברכה!

במענה למכתבו מימי הגבלה עם הפ"נ שיקרא בעת רצון על הציון הקי של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

לפלא שאינו מזכיר דבר ע"ד עסקנותו במילוי שליחותו הפצת המעיינות חוצה, והרי פשיטא שאם לפני מתן תורה בפעם הראשונה ז.א. בשנת ב' אלפים תמ"ח, היתה ההכנה לזה בכמה אופנים, הרי לאחר מתן תורה עיקר ההכנה לקבלת התורה היא ע"י הפצת לימוד התורה וע"ד מ"ש יהיב חוכמתא לחכימין, ובפנימיות ה"ז הענין דספירת העומר בשנת ב' אלפים תמ"ח וכמבואר בר"ן סוף מס' פסחים בשם אגדת חז"ל שספירה האמורה היתה הוראה על התשוקה לקבלת התורה, שמשנה ההיא הרי ההוכחה דספירה ענינה התשוקה לקבלת התורה הוא לימוד התורה בפועל עתה. וק"ל.

וכיון שבאים אנו עתה מחג השבועות זמן מתן תורתנו עלי נאמר חרות על לוחות א"ת חרות אלא חירות, חירות מכל ענינים המבלבלים, הנה יבשר טוב בטוב הנראה והנגלה בכל הענינים אודותם כותב במכתבו ובהפ"נ.

בברכה לבריאות ולבשו"ט.